

Sygn. akt: I C 2360/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Dobrawa Michałowska
Protokolant:	sekretarz sądowy Dorota Luboch

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2019 r. na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w R.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. oddała powództwo,

II. odstępuje od obciążania powoda kosztami postępowania.

UZASADNIENIA

Powód M. K. wniósł o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego, a to nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Radomiu – Sądu Gospodarczego z dnia 1 kwietnia 2010 r. w sprawie (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 2 czerwca 2010 r. Powód podniósł zarzut przedawnienia.

W odpowiedzi na pozew, Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjne (...) S.A. w R. zarzucił, dwukrotne przerwanie biegu przedawnienia w związku z prowadzonymi postępowaniami egzekucyjnymi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty z dnia 1 kwietnia 2010 r. Sąd Rejonowy w Radomiu zasądził od M. K. – w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na rzecz Przedsiębiorstwa Handlowo-Produkcyjnego (...) S.A. w R. kwotę 3.002,23 zł wraz z oznaczonymi odsetkami i kosztami postępowania. W dniu 2 czerwca 2010 r. wydano pełnomocnikowi powoda tytuł wykonawczy, na podstawie którego wierzyciel prowadził postępowanie egzekucyjne zakończone wobec bezskutecznej egzekucji dnia 4 października 2012 r. W dniu 20 września 2018 r. wierzyciel ponownie wszczął postępowanie egzekucyjne.

Dowód: tytuł wykonawczy, wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) (...)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Celem roszczenia opozycyjnego z art. 840 k.p.c. jest pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenie. Powództwo z art. 840 k.p.c., jako środek merytorycznej obrony dłużnika, pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem i w konsekwencji musi być oparte na przyczynach materialnoprawnych - podstawach wymienionych w punktach 1-3 omawianego przepisu. Artykuł 840 § 1 pkt 2 k.p.c. stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane.

W badanej sprawie należało rozstrzygnąć, czy wskutek zaniechania egzekucji należności zasądzonej wskazanym wyżej nakazem zapłaty, roszczenie uległo przedawnieniu.

Stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów z akt obecnie toczzonego postępowania egzekucyjnego. Akta postępowania zakończonych w dacie 4 października 2012 r., wedle informacji przekazanej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) R. D. zostały przekazane do (...) Krajowej Rady Komorniczej, a następnie zniszczone w dniu 24 kwietnia 2018 r. Tym niemniej, fakt prowadzenia i zakończenia postępowania egzekucyjnego 4 października 2012 nie jest doniosły dla rozpoznania niniejszej sprawy

Gdyby nawet bowiem przyjąć, że postępowanie to nie zostało w ogóle prowadzone to i tak roszczenie nie uległo przedawnieniu.

W świetle art. 125 k.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji, roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu. Tym samym zgodnie z tym przepisem roszczenie uległoby przedawnieniu w braku inicjatywy wierzyciela – 1 kwietnia 2020 r. Zgodnie z ustawą zmieniającą Kodeks cywilny z 12 kwietnia 2014 r. (Dz.U. z 2018, poz. 1104) począwszy od 9 lipca 2018 r., termin przedawnienia dla roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem sądu wynosi lat sześć. Z kolei w myśl przepisów przejściowych zawartych w dyspozycji artykułu 5 ustęp 1 ustawy nowelizującej, do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia w życie ustawy przepisy ustawy zmienianej w brzmieniu nadanej niniejszą ustawą. Ustęp 2 wskazanego artykułu stanowi, że jeżeli termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeśli jednak przedawnienie nastąpiłoby wcześniej według dotychczasowych przepisów, zastosowanie ma krótszy termin przedawnienia.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, skoro bieg nowego – krótszego terminu przedawnienia rozpoczął się w dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej, zakończyłby swój bieg dopiero 9 lipca 2024 r., nawet bez żadnej inicjatywy ze strony wierzyciela skutkującej jego przerwaniem. Ustawodawca przewidział jednak, że roszczenie ulega przedawnieniu w dacie wcześniejszej, czyli jak w badanej sprawie, według przepisów dotychczasowych – 1 kwietnia 2020 r.

Reasumując, nawet przy przyjęciu braku aktywności wierzyciela roszczenie stwierdzone prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 1 kwietnia 2010 r. w sprawie V GNc 898/10 Sądu Rejonowego w Radomiu, nie uległoby przedawnieniu w dacie orzekania.

Jednocześnie, sąd w oparciu o art. 102 k.p.c., odstąpił od obciążania powoda kosztami postępowania. Sąd zważył, że powód mógł pozostawać w błędzie, co do brzmienia przepisów przejściowych tym bardziej, że jak sam twierdzi nie pamięta, by toczyło się wcześniej przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne na podstawie skarżonego tytułu wykonawczego.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.